

Arrest

nr. 318 078 van 6 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. DIENI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, soenniet en Pashtun te zijn. U bent geboren in Miakhel in het district Tagab in de provincie Kapisa. Als kind woonde u even in Jalalabad maar sinds uw tiende woonde u opnieuw in Kapisa. Uw vader werkte voor de lokale politie in Jakarian, Tagab. U hielp uw familie met het werk thuis en voederde de geiten. Op de 11e dag van de 10e maand van 1391 (31/12/2012) startte u ook uw job bij de politie en verkocht uw familie de geiten. U verhuisde met de hele familie van Miakhel naar Jakarian, omdat Jakarian door de overheid gecontroleerd gebied was. Twee maanden na de machtsovername werd uw vader vermoord door de taliban.

Hoewel ze amnestie hadden aangekondigd, kwamen de taliban op een dag om hem te ontvoeren. Toen besloot uw familie om te vertrekken. U verliet het land met het gezin. Uw gezinsleden bevinden zich momenteel in Iran.

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 28 maart 2023.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw en uw vaders taskara, een badge, bankkaart en certificaat van het afstuderen bij uw job, foto's van tijdens uw werk, foto's met uw vader en een foto van zijn overlijden, foto's van uzelf thuis, een screenshot van uw facebook pagina, een littekenattest en een USB stick met nog eens een paar van de eerder voorgelegde documenten. Behalve het littekenattest betreft het allemaal kopieën.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalde bij de DVZ aan dat u lijdt aan psychologische problemen omwille van het trauma dat uervaarde toen uw vader werd vermoord en uw huis in brand werd gestoken (DVZ, verklaring p.13). Op het CGVS ontkende u echter dat uw huis in brand werd gestoken (CGVS, p.18). Uit uw verklaring op het CGVS blijkt verder dat u voor deze problemen louter slaappillen en oordoppen kreeg voorgeschreven van uw arts (CGVS, p.22), hetgeen de ernst van uw verklaringen al relativeert. Dat u bovendien geen enkel document kan voorleggen om uw psychologische problemen te staven, terwijl u wel degelijk contact had met een geneesheer, doet verder vragen rijzen bij de door u opgeworpen klachten. U verklaarde eveneens dat u problemen had met uw tong waardoor u stottert (CGVS, p.2). U werd er tijdens het gehoor op gewezen dat indien er iets niet duidelijk zou zijn, het opnieuw zou worden gevraagd. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u niet in staat zou zijn om op zelfstandige wijze deel te nemen aan een asielpcedure. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Zo heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u werkzaam was als lokale politieagent. Vooreerst doet de vaststelling dat u bij de DVZ geen enkele melding maakte van deze job, en gevraagd naar uw beroep stelde landbouwer/herder te zijn geweest (DVZ, verklaring p.7), op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring (CGVS, p.8-9). Nadat u beweerde dat u het wel had vermeld en poogde de schuld bij de asielinstanties te leggen, werd u geconfronteerd met de onaannemelijkheid van uw verklaringen, in combinatie met uw verklaring dat uw DVZ-verklaring werd voorgelezen en alles daar correct genoteerd was (CGVS, p.3). U stelde uiteindelijk dat u het gewoon was vergeten te vertellen bij de DVZ (CGVS, p.9). Van een verzoeker die verklaart dat zijn leven in gevaar is en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten inroept, mag te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn vluchtmotieven van bij het begin van de asielpcedure zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet, zeker die elementen die de onmiddellijke aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst. U bent immers zelf verantwoordelijk voor het brengen van uw werkelijke asielmotieven. U verklaarde dat deze vergetelheid te wijten is aan de problemen die u onderweg kende en dat uw brein daarom niet zo goed werkte (CGVS, p.9). Dit kan deze vaststelling niet verschonen. In diezelfde verklaring daterend van 5 april 2023 maakte u wel melding van verscheidene problemen die u zou gehad hebben (DVZ, verklaring p.7/11/13). Dat geen van die problemen u zou herinneren aan uw job, dewelke mede de oorsprong ervan zou zijn, kan geenszins geloofd worden. Dit alles roept zeer ernstige vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van uw bewering actief te zijn geweest voor de ALP.

Dat u vervolgens de precieze datum kent waarop u startte bij de ALP, hoewel u meermaals benadrukte dat u ongeschoold bent en dus niks van data zou kennen (CGVS, p.4/5/7/17/23), is eveneens bijzonder. Hiermee geconfronteerd antwoordde u dat u wel data snapt maar gewoon niet uw geboortedatum omdat u geen taskara heeft (CGVS, p.7). U heeft echter wel een taskara voorgelegd; deze uitleg slaat dus nergens op.

Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u inderdaad wel een taskara heeft maar daar vermeld staat hoe oud u bent en dus geen datum, en dat u dus gewoon geen data kent uit uw kindertijd (CGVS, p.7). Hoewel u verklaarde dat u wel Afghaanse data kent, kon u doorheen uw verklaringen evenwel geen enkele andere datum geven. Ook de naam van de maand waarin u verklaarde uw job te zijn gestart, kon u niet noemen (CGVS, p.8). Dat u doorheen uw ganse relaas slechts één datum kan vermelden, waarvan u overigens wel het cijfer maar niet de naam van de maand kent, doet vermoeden dat u deze datum heeft ingestudeerd.

U stelt ten aanzien van het CGVS herhaaldelijk dat u begon te werken op de elfde dag van de tiende (u onbekende, supra) maand van het jaar 1391 (CGVS, p.8/11/20- komt overeen met 31 december 2012). Dat u evenwel een certificaat voorlegt dat u ontving na het afstuderen (CGVS, p.20) en dat dateert van het jaar 1397, hoewel u herhaaldelijk verklaarde dat u de job en dus de training startte in 1391 (CGVS, p.8/11/20), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Hiermee geconfronteerd wijzigde u plots uw verklaring en verklaarde u dat u in 1397 begon met de job (CGVS, p.20). Dit kan geenszins overtuigen. Evenmin kunnen uw opmerkingen op de notities, waarbij u telkens 1391 verving door 1397, iets wijzigen aan deze beoordeling. Dat u daarnaast een bloedtest onderging waarbij uw bloedgroep "U" bleek te zijn (CGVS, p.12), is evenmin geloofwaardig. Ook het feit dat u amper twee weken training diende te volgen, in plaats van de gangbare vier weken, is bijzonder (Blauwe map, stuk 1). Dat u die training overigens diende te volgen in Nangarhar omdat er volgens uw verklaring geen trainingscentrum is in Kapisa, is dan weer strijdig met de beschikbare informatie. Uit een artikel blijkt dat er weldegelijk een politie academie was in Kapisa (Blauwe map stuk 2).

Dat u diende te verhuizen (CGVS, p.9) omwille van uw job naar een gebied dat meer gecontroleerd werd door de overheid, terwijl uw vader al voordien precies dezelfde job zou hebben gehad (CGVS, p.11), is eveneens opmerkelijk. Dat u bovendien veiliger zou zijn in Jakarian hoewel u verklaarde dat daar ook taliban aanwezig was (CGVS, p.10) én u verklaarde dat uw vader reeds telefonische bedreigingen kreeg voor de machtsovername (CGVS, p.19), is niet aannemelijk. Dat u deze verhuis verder aanvankelijk tijdens het gehoor niet aangaf wanneer het u werd gevraagd, en toen enkel sprak over een periode dat u in Jalalabad zou gewoond hebben (CGVS, p.4), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Over uw job dienen nog volgende zaken te worden opgemerkt. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over de inhoud van uw job. U verklaarde dat u gestationeerd was in een checkpoint Jakarian en nooit naar een andere post werd gestuurd (CGVS, p.13). Wanneer u echter gevraagd werd wat u diende te bewaken, verklaarde u dat u als bewaker ook soms mee moest naar een checkpoint die uw deputy opstelde (CGVS, p.13). Dat u verder met acht agenten tegelijk in de post was maar slechts twee daarvan dienden te bewaken en de rest er klaarblijkelijk gewoon niks zat te doen, zoals u zegt (CGVS, p.14), is weinig aannemelijk en doet vermoeden dat u simpelweg geen andere taken kan noemen. Doorgevraagd of u de weg diende te controleren, antwoordde u dan weer bevestigend. U verklaarde dat uw commandant u meenam wanneer hij bepaalde informatie kreeg (CGVS, p.14). Dat u geen idee heeft van wie of waar die informatie dan wel zou komen, en niet meer kon bedenken dan 'van iemand ergens', doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen (CGVS, p.15). Dat u evenmin weet wat de naam was van de legerbasis die volgens uw verklaring in de buurt van uw post lag (CGVS, p.15), doet uw geloofwaardigheid verder wankelen, des te meer omdat u verklaarde dat uw commandant u meenam om hen te gaan helpen wanneer ze aangevallen werden (CGVS, p.15).

Verder vertelde u over een incident waarbij uw collega F.A. zou zijn omgekomen (CGVS, p.16). Wanneer u echter gevraagd werd wie van uw collega's er tot aan de machtsovername met u samenwerkten, noemde u ook zijn naam (CGVS, p. 17). Geconfronteerd met deze frappante vaststelling verklaarde u opeens dat er twee F.A.'s waren (CGVS, p.17). U werd eerder echter gevraagd naar al uw collega's: hier noemde u slechts één F.A. en bevestigde u dat dit iedereen was die u kende (CGVS, p.13). Deze frappante inconsistentie kan dus geenszins verschoond worden door de verklaring dat er twee F.A.'s waren.

Ook over de rest van uw relaas moeten een aantal opmerkingen worden gemaakt die de geloofwaardigheid ervan danig aantasten. Dat u toevallig bij uw oom was op het moment dat uw vader werd vermoord, hoewel u verklaarde dat u sinds de machtsovername gewoon thuis was tot aan uw vertrek uit het land (CGVS, p.17), is hoogst opmerkelijk.

Dat de taliban 's nachts zouden komen om uw vader te arresteren, terwijl ze op dat moment de formele controle over het land hebben en er geen enkele noodzaak is om 's nachts tewerk te gaan, is weinig aannemelijk. Dat u bij de DVZ verklaarde dat ze nadien ook uw huis in brand staken (DVZ, verklaring p.13/15) maar dit op het CGVS ontkent, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dat u en uw familie vervolgens denken dat ze u ook zullen vermoorden (CGVS, p.18) maar u er toch geen problemen in zag de publieke begrafenis van uw vader bij te wonen (CGVS, p.18) doet verdere twijfels rijzen bij de ernst van uw verklaringen. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat ze het stiekem zouden doen als ze

u wilden doden (CGVS, p.18). Gewezen op het feit dat de taliban de formele controle hebben en u dus ook in het publiek konden viseren als ze dat wilden, verklaarde u dat ze enkel mensen in het geheim doden (CGVS, p.18). Dit kan geenszins overtuigen.

Dat u verder tegenstrijdige verklaringen aflegde over wanneer u precies uit het land vertrok is frappant. U herhaalde meermaals dat u vertrok vlak nadat uw vader vermoord werd, twee maanden na de machtsovername (CGVS, p.4/5/6/17/22). Gewezen op het feit dat dat strijdig is met wat u bij de DVZ verklaarde, namelijk dat u uw vader stierf één maand na de val en u twee maanden na de val vertrok (DVZ verklaring p.7/11/15) verklaarde u plots nog iets anders, namelijk dat u twee maanden na de dood van uw vader vertrok (CGVS, p.22). Uw vader zou een maand na de machtsovername vermoord zijn en u zou twee maanden daarna vertrokken zijn (CGVS, p.22). Dat u hierover dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dat u na de dood van uw vader overigens nog twee maanden in Afghanistan wist te blijven, hoewel u en uw familie er zeker van waren dat ze u ook zouden vermoorden, doet verdere afbreuk aan de ernst van uw verklaringen.

Dat u tot slot bij de DVZ verklaarde dat u voor een maand in de gevangenis zat omwille van een discussie die u had met iemand van het leger (DVZ, CGVS vragenlijst p.2) en dit opnieuw ontkende op het CGVS, waar u verklaarde dat u wel eens naar het district werd gebracht om vragen te beantwoorden over uw commandant (CGVS, p.19) om na vier uur weer vrijgelaten te worden, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uw taskara is een loutere aanwijzing van uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. Frappant is dat u het originele exemplaar hiervan niet kon voorleggen. Bij de DVZ verklaarde u dat dit stuk is vergaan in de brand (DVZ, verklaring p.11). Daar u deze brand later ontkende, kan hier dus geenszins geloof aan worden gehecht. Dat uw taskara in Nangarhar werd uitgegeven hoewel u in Kapisa woonde en dit zou te wijten zijn aan de drukte in Kapisa (CGVS, p.20) is opmerkelijk. Dat uw naam op uw taskara en op uw badges bovendien H.K. is terwijl u zich in België registreerde onder de naam Hi. is dit eveneens. U verklaarde dat het kwam omdat de tolk het zo neerschreef (CGVS, p.20). Dit is geenszins geloofwaardig en doet verdere vragen rijzen bij de authenticiteit van uw documenten. Op de kopie van uw badge en bankkaart kan eveneens opgemerkt worden dat de schaduw aan uw nek en de felle kleur van uw gezicht in vergelijking met uw lichaam doen vermoeden dat ook deze documenten niet authentiek zijn. U werd eveneens gewezen op de eigenaardige manier waarop uw aangezicht op de foto's staat, alsof het er werd opgeplakt (CGVS, p.21). U wijt het echter aan de kwaliteit van de fototoestellen en de kwaliteit van de kopie (CGVS, p.21). Het is echter enkel bij uw gezicht dat het merkbaar is; deze vaststelling doet verder afbreuk aan de waarde van de documenten. De foto's waar uw hoofd wel gewoon op uw lichaam past werden genomen in uw huis, waar u volgens uw verklaring ook gewoon soms met een wapen zat (CGVS, p.21), en kunnen bovenstaande beoordeling dus niet wijzigen. Evenmin kan de foto van uw overleden vader deze beoordeling wijzigen. Zelfs indien de persoon op de uiterst onduidelijke foto uw vader is kan er geenszins uit worden afgeleid hoe of wanneer hij gestorven is. De usb stick die u voorlegde bevatte louter dezelfde documenten.

*De door u voorgelegde medische attesten vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan echter nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen zijn opgelopen. Deze attesten laten dan ook niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Het littekenattest dat u voorlegde kan bovenstaande beoordeling aldus niet wijzigen. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.*

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus**

Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan**

Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI**

Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query **Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024

[2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm](#)

(europa.eu)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het

uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals

bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024

2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments

(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzaaging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt.

Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het

opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in**

Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op

<https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](#),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang.

Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd

worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de manifeste appreciatiefout en schending van “artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief van zorgvuldigheid, de samenwerkingsplicht”.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting inzake de door hem geschonden geachte bepalingen en het bewijs.

Verder onderbouwt hij het middel als volgt:

“6.2. Toekenning van de vluchtelingenstatus

6.2.1. Vrees omwille van haar werkzaamheden bij de lokale politie

28. De verzoekende partij houdt vast aan haar verklaringen volgens de welke zij werkzaam was voor de lokale politie en dat zij hierdoor in gevaar verkeert. Zij meent zelfs dat haar vader ten gevolge van haar werkzaamheden werd gedood door de taliban die naar haar op zoek waren.

29. De verzoekende partij wilt hierbij benadrukken dat zij ongeschoold is en dat zij zich daardoor niet altijd gemakkelijk kan situeren in de tijd.

30. Dokter HA. stelde in haar verslag van 12 april 2024 vast dat de verzoekende partij symptomen van psychologisch lijden vertoont. In hetzelfde verslag stelde de dokter littekens vast die plausibel te wijten aan zijn aan de achterkant van een wapen zoals de verzoekende partij het stelt. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen verstoord worden door haar psychologische toestand.

31. De verzoekende partij beroept zich verder op de documenten die zij neerlegde om haar werkzaamheden te staven.

32. De verwerende partij kan niet worden bijgetreden als ze zegt dat documenten enkel geloofwaardig bevonden verklaringen kunnen bijstaan evenals dat documenten niet kunnen worden weerhouden daar men deze door corruptie ontvangen kan bekomen en dat er valse Afghaanse documenten in omloop zijn, : [...]

33. Betreffende het feit dat documenten ongeloofwaardig bevonden verklaringen kunnen verschonen : [...]

34. In de COI-focus van januari 2022 en de EUAA van januari 2023 leest men : [...]

35. In de COI-focus van januari 2023, leest men over de vervolging van familieleden : [...]

36. In augustus 2023, verscheen nog een artikel over buitengerechtelijke executies en vervolging van mensen die voor de vorige overheid werkten maar ook van hun familieleden : [...]

37. De verzoekende partij meent kortom in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus ex artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, minstens voor de subsidiaire bescherming ex artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet gelet op het risico tot het lijden aan ernstige schade. Ze vraagt ondergeschikt dat haar het voordeel van de twijfel wordt verleend.

38. De verzoekende partij is van oordeel dat de verwerende partij niet zorgvuldig te werk ging en de motivatieplicht geschonden heeft, samen met de artikelen 2 en 3 van 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

6.2.2. Vrees als terugkeerder

39. In het arrest van 31 maart 2022 met nummer 270 813, werd het CGVS opgelegd om de invloed van de terugkeer uit het Westen te onderzoeken: [...]

40. In het arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022 herhaalde de Raad dat de verwestering een invloed kon hebben op een risico tot vervolging.

41. Men leest op pagina 28 van het arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022 : [...]

42. De verwerende partij schrijft: [...]

43. De motivering volgens de welke “er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan (...) vanuit het Westen”, informatie die “als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch” wordt omschreven, enerzijds, en de motivatie die, anderzijds stelt dat indien er sprake was van vervolging bij terugkeer uit het Westen dit zou worden gemeld is tegenstrijdig.

44. De verzoekende partij handelt tegen de wetten van de sharia, die strikt worden toegepast, in door om te gaan met Westerlingen, en bij terugkeer afkomstig te zijn uit het Westen (een – volgens taliban – ongelovig gebied). Dit zijn persoonlijke elementen die een gegronde vrees tot vervolging – en bijgevolg de toekenning van de vluchtelingenstatus ex artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet – staven.

45. De verzoekende partij verliet haar land van herkomst definitief in 2021, hetzij 3 jaar geleden.

46. Taliban hebben aangekondigd dat asielzoekers die na afwijzing in Europa zouden worden teruggestuurd naar Afghanistan zouden worden beticht en dat hun rechtbank over hun lot zou beslissen: [...]

47. Dat de rechtbank en het rechtssysteem der Taliban niet de nodige waarborgen kan bieden aan de terugkeerder zal niemand verbazen. In die zin : [...]

48. Daarbij wordt een strikte toepassing van de sharia vereist van de rechters : [...]

49. NANSEN bevestigt immers dat Afghanen die terugkeren naar Afghanistan worden beschouwd als “ongelovigen of afvalligen, spionnen en verraders” die door hun “gewijzigde politieke overtuiging en houding ten aanzien van de religie” die hen wordt toegeschreven vallen onder artikel 48/3, §5 van de Vreemdelingenwet : [...]

50. In dezelfde zin, het EASO-rapport van 2 september 2020 : [...]

51. Op 11 februari 2022, besloot het Federaal Australisch Hof dat de terugkeer als asielzoeker uit Australië een risico tot ernstige schade inhield : [...]

52. Hieruit blijkt aldus voldoende dat de verzoekende partij risico op vervolging, doch minstens op ernstige schade, loopt ingeval zij op heden zou terugkeren naar Afghanistan.

Conform artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet is het net dat actueel risico op het moment van het nemen van de beslissing dat moet worden beoordeeld.

53. De verwerende partij schrijft immers : [...]

54. Er dient dus opgemerkt te worden dat in de praktijk zowel een gedwongen als een vrijwillige terugkeer naar Afghanistan quasi onmogelijk is. IOM en Fedasil voorzien op heden geen gedwongen, noch vrijwillige terugkeer naar Afghanistan, deze is volledig opgeschort sinds augustus 2021.³³

55. Het ziet er bovendien ook niet naar uit dat er in de nabije toekomst een terugkeer naar Afghanistan mogelijk zal worden gemaakt.

[...]

56. De huidige stand van zaken dwingt ontegensprekelijk erkenning op.

57. De verwerende partij duidt onterecht dat de verzoekende partij geen individuele elementen naar voor heeft gebracht waaruit haar vrees tot vervolging zou blijken.

58. Door geen rekening te houden met de bovenstaande informatie heeft de verwerende partij een inbreuk gepleegd op artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet evenals op de zorgvuldigheidsplicht.

59. De verwerende partij faalde in haar motivatieplicht, in de naleving van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

60. De motivatie is zelfs tegenstrijdig in die zin dat de verwerende partij stelt dat er slechts “anekdotisch” informatie is over de situatie van terugkeerders en daarna te motiveren dat er geen sprake is van een risico tot vervolging omdat zij – in tegenstelling tot de verzoekende partij – dat niet mocht treffen in de beschikbare informatie.

61. Ingeval van terugkeer kent de verzoekende partij een werkelijk risico tot vervolging doch minstens op ernstige schade zodat zij de voorwaarden bekleedt ter toekenning van de vluchtelingenstatus ex artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en ondergeschikt van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ondergeschikt, hoort de bestreden beslissing minstens te worden vernietigd en voor verder onderzoek op dit vlak te worden teruggestuurd naar het CGVS.

62. In onderhavig geval, dient zelfs artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet te worden toegepast.

6.3. Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.3.1. Persoonlijke omstandigheden

63. Op de grond van de motieven uiteengezet onder 6.2 blijkt, ondergeschikt, minstens een risico op ernstige schade die de toekenning van de subsidiaire bescherming ex artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verantwoordt, te worden aangenomen.

6.3.2. Algemene situatie

6.3.2.1. Geweld

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie]

96. De terugkeer uit het Westen en het verblijf in het Westen van de verzoekende partij en haar werk bij de voormalige overheid vormen persoonlijke factoren in haar hoofdte die een verhoogd risico tot ernstige schade met zich meebrengen, daar de strikt opgelegde toepassing van de Sharia door de Taliban de bevolking ertoe verhindert om te gaan met ongelovigen – o.a. mensen die terugkeren uit het Westen – en deze te helpen: [...]

97. Naast het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 b, bestaat er een verhoogd risico het slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c.

98. Uit de bovenstaande uiteenzetting, de arbitraire arrestaties, moorden, schendingen van de mensenrechten, ... zal de verzoekende partij bij terugkeer worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen die de nood aan subsidiaire bescherming verantwoorden onder 48/4, §2 b.

99. Door hier geen rekening mee te houden heeft de verwerende partij niet zorgvuldig gehandeld.

6.3.2.2. Humanitaire crisis

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie]

110. Hieruit blijkt alweer dat, naast de humanitaire crisis als gevolg van de taliban, die an sich de toekenning van de subsidiaire bescherming ex artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verantwoordt, de verzoekende partij als terugkeerder een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van het gebrek van voldoening der basisbehoeften.

111. De oorzaak van de drastische verslechtering van de socio-economische situatie is zoals uit de opgesomde bronnen blijkt weldegelijk het gevolg van de machtswissel die ervoor zorgt dat allerhande middelen die voordien aanwezig waren (buitenlandse hulp, werkgelegenheid bij de overheid,...) er vandaag niet meer zijn.

112. Het CGVS is dusdanig tekortgeschoten in de beginselen van behoorlijk bestuur, in haar onderzoeksplicht, haar zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht door het te hebben nagelaten rekening te houden met de socio-economische situatie, het verhoogd risico als terugkeerder.

113. Het CGVS heeft een inbreuk gepleegd op artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet en de plicht om rekening te houden met alle elementen van het verzoek en alle informatie over het land van herkomst.

114. Op dezelfde wijze heeft het CGVS zich geen vragen gesteld bij de vereiste aan een effectieve bescherming van niet-tijdelijke aard zoals vereist onder artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

115. De beslissing van het CGVS is niet behoorlijk gemotiveerd conform artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet

6.3.2.3. Besluit aangaande de subsidiaire bescherming

[...].

2.2. In de aanvullende nota van 10 oktober 2024 verwijst verzoeker middels URL en citaten uit rapporten naar actuele landeninformatie met betrekking tot de situatie in Afghanistan en “*verwestering*”.

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met URL-verwijzingen naar en citaten uit actuele landeninformatie met betrekking tot de situatie in Afghanistan en “*verwestering*”. Verzoeker voegt tevens volgende stukken bij deze aanvullende nota:

“1. *Werk: gelegenheidsformulier*

2. *Medisch attest littekens*”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is.

Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker in het verzoekschrift en de aanvullende nota's, die overigens zelf uitgebreid verwijzen naar landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

5. Wat betreft verzoekers voorgehouden problemen met de taliban in Afghanistan omwille van zijn voorgehouden functie als lokale politieagent, sluit de Raad zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder.

Dienvolgens blijkt:

- Verzoeker heeft bij de DVZ geen enkele melding gemaakt van zijn job als lokale politieagent, maar stelde landbouwer/herder te zijn geweest (verklaring DVZ, vraag 12). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs worden verwacht dat deze zijn vluchtmotieven van bij het begin van de asielprocedure zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet, zeker die elementen die de onmiddellijke aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit zijn land van herkomst. De vaststelling dat verzoeker geen melding maakte van zijn job als politieagent ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn bewering actief te zijn geweest voor de ALP, te meer omdat verzoeker bij de DVZ wel melding maakte van problemen die hij zou hebben gehad met de taliban (verklaring DVZ, vragen 13, 27 en 38).

- De vaststelling dat verzoeker doorheen zijn relaas slechts één datum, de precieze datum waarop hij startte bij de ALP, kan vermelden, waarvan hij overigens wel het cijfer maar niet de naam van de maand kent, doet vermoeden dat hij deze datum heeft ingestudeerd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8). Verzoeker benadrukte immers meermaals dat hij ongeschoold is en niets van data kent (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, p. 5, p. 7, p. 17, p. 23). Zo verzoeker in het verzoekschrift benadrukt dat hij ongeschoold is en zich daardoor niet altijd gemakkelijk kan situeren in de tijd, gaat verzoeker eraan voorbij dat in de bestreden beslissing – terecht – wordt vastgesteld dat verzoeker ondanks zijn ongeschoold profiel de startdatum van zijn werkzaamheden bij de lokale politie kon benoemen, dat dit de enige datum was die hij kende en dat bijgevolg werd vermoed dat hij deze datum had ingestudeerd. Voorts dient opgemerkt dat verzoeker op geen enkele wijze aantoonde dat hij omwille van zijn ongeschoold profiel niet in staat zou zijn om verklaringen af te leggen of deel te nemen aan de onderhavige procedure, zeker gelet op zijn voorgehouden profiel als lokale politieagent.

- De vaststelling dat verzoeker een certificaat van het jaar 1397 voorlegt dat hij ontving na het afstuderen, hoewel hij herhaaldelijk verklaard heeft dat hij de job en dus de training startte in 1391, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, p. 11, p. 20). Verder is niet geloofwaardig dat verzoeker een bloedtest onderging waarbij zijn bloedgroep “U” bleek te zijn (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), noch dat zijn training amper twee weken duurde in plaats van de gangbare vier weken, noch dat hij de training in Nangarhar diende te volgen in plaats van in Kapisa aangezien er wel degelijk een politieacademie was in Kapisa (informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

- Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij diende te verhuizen naar Jakarian omwille van zijn job, gezien (i) verzoekers vader voordien precies dezelfde job had, (ii) de taliban ook in Jakarian aanwezig was en (iii) verzoeker deze verhuis aanvankelijk niet aangaf tijdens het persoonlijk onderhoud (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, p. 9-11, p. 19).

- Verzoeker legt tegenstrijdige en gebrekkige verklaringen af over de inhoud van zijn job (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13-15).

- Verder valt niet te rijmen dat verzoeker enerzijds stelt dat zijn collega F.A. zou zijn omgekomen bij een incident (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16), maar anderzijds dat F.A. tot aan de machtsovername met verzoeker zou hebben samengewerkt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17).

- De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt verder aangetast door (i) verzoekers toevallige aanwezigheid bij zijn oom op het moment dat zijn vader vermoord werd terwijl hij verklaarde dat hij sinds de machtsovername gewoon thuis was (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17), (ii) de omstandigheid dat de taliban 's nachts zouden komen om verzoekers vader te arresteren terwijl ze op dat moment de formele controle hadden over het land, (iii) het gegeven dat verzoeker bij de DVZ verklaarde dat de taliban nadien ook verzoekers huis in brand staken, maar dit ontkende bij het CGVS (verklaring DVZ, vragen 38 en 42; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18), en (iv) de aanwezigheid van verzoeker en zijn familie bij de publieke begrafenis van verzoekers vader terwijl ze vreesden ook te worden vermoord door de taliban (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18).

- Verzoekers tegenstrijdige verklaringen over wanneer hij precies uit Afghanistan vertrok na de machtsovername en de dood van zijn vader doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen (verklaring DVZ, vragen 13, 27 en 42; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-6, p. 17, p. 22). Ook de vaststelling dat verzoeker na de dood van zijn vader overigens nog twee maanden in Afghanistan wist te blijven, hoewel verzoeker en zijn familie er zeker van waren dat ze verzoeker ook zouden vermoorden, doet verdere afbreuk aan de ernst van verzoekers verklaringen.

- Dat verzoeker tot slot bij de DVZ verklaarde dat hij voor een maand in de gevangenis zat omwille van een discussie die hij had met iemand van het leger (vragenlijst CGVS, vraag 3.1.) en dit ontkende op het CGVS (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19), doet verder afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid.

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoeker voorgehouden problemen met de taliban ten gevolge van zijn werkzaamheden als lokale politieagent.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen enkel verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter volharden in zijn verklaringen over zijn werk als lokale politieagent en de hieraan verbonden vrees voor de taliban, het opnieuw wijzen op zijn ongeschoold profiel en psychologische en medische toestand, het benadrukken van de door hem bijgebrachte documenten inzake zijn werkzaamheden en het hekelen van de motivering van verweerder dienaangaande, en het verwijzen naar algemene landeninformatie inzake het risico op vervolging voor (familieleden van) personeel van de voormalige Afgaanse overheid en veiligheidsdiensten. Verzoeker biedt hiermee bezwaarlijk een dienstig verweer. Hij slaagt er – mede gelet op wat volgt – geenszins in de voormelde terechte en pertinente motieven te weerleggen of ontcrachten, laat staan een gegronde vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde aannemelijk te maken.

6. De door verzoeker bijgebrachte informatie aangaande het risico voor het personeel van de voormalige overheid en hun familieleden vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat verzoeker daadwerkelijk werkzaam was bij de lokale politie, noch dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd omwille hiervan. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

7. Inzake de door verzoeker bijgebrachte documenten motiveert de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Uw taskara is een loutere aanwijzing van uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. Frappant is dat u het originele exemplaar hiervan niet kon voorleggen. Bij de DVZ verklaarde u dat dit stuk is vergaan

in de brand (DVZ, verklaring p.11). Daar u deze brand later ontkende, kan hier dus geenszins geloof aan worden gehecht. Dat uw taskara in Nangarhar werd uitgeven hoewel u in Kapisa woonde en dit zou te wijten zijn aan de drukte in Kapisa (CGVS, p.20) is opmerkelijk. Dat uw naam op uw taskara en op uw badges bovendien H.K. is terwijl u zich in België registreerde onder de naam Hi. is dit eveneens. U verklaarde dat het kwam omdat de tolk het zo neerschreef (CGVS, p.20). Dit is geenszins geloofwaardig en doet verdere vragen rijzen bij de authenticiteit van uw documenten. Op de kopie van uw badge en bankkaart kan eveneens opgemerkt worden dat de schaduw aan uw nek en de felle kleur van uw gezicht in vergelijking met uw lichaam doen vermoeden dat ook deze documenten niet authentiek zijn. U werd eveneens gewezen op de eigenaardige manier waarop uw aangezicht op de foto's staat, alsof het er werd opgeplakt (CGVS, p.21). U wijt het echter aan de kwaliteit van de fototoestellen en de kwaliteit van de kopie (CGVS, p.21). Het is echter enkel bij uw gezicht dat het merkbaar is; deze vaststelling doet verder afbreuk aan de waarde van de documenten. De foto's waar uw hoofd wel gewoon op uw lichaam past werden genomen in uw huis, waar u volgens uw verklaring ook gewoon soms met een wapen zat (CGVS, p.21), en kunnen bovenstaande beoordeling dus niet wijzigen. Evenmin kan de foto van uw overleden vader deze beoordeling wijzigen. Zelfs indien de persoon op de uiterst onduidelijke foto uw vader is kan er geenszins uit worden afgeleid hoe of wanneer hij gestorven is. De usb stick die u voorlegde bevatte louter dezelfde documenten.

*De door u voorgelegde medische attesten vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan echter nooit met zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen zijn opgelopen. Deze attesten laten dan ook niet toe uitspraken te doen over de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Het littekenattest dat u voorlegde kan bovenstaande beoordeling aldus niet wijzigen. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen."*

Verzoekers verwijzingen naar een rapport van UNHCR inzake bewijs en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vormen geen concreet verweer tegen de voormelde terechte en pertinente motivering inzake de door verzoeker bijgebrachte stukken. Bijgevolg neemt de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Verzoeker legt ter terechtzitting een medisch attest van 12 april 2024 neer. De Raad stelt vast dat verzoeker dit medisch attest reeds in de loop van de administratieve procedure heeft neergelegd, alsook dat de bestreden beslissing het medisch attest reeds heeft meegenomen in de beoordeling.

De Raad stelt vast dat het medisch attest van 12 april 2024 melding maakt van zowel littekens als een psychologisch lijden. Het attest vermeldt dat de littekens volgens verzoeker zouden voortkomen uit slagen ontvangen van de taliban vier jaar geleden en een slag van een vuurwapen.

De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Een medisch of psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming.

Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde vervolgingsfeiten door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met de voorgelegde medisch-psychologische attesten voldoende aannemelijk worden gemaakt.

Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van het door verzoeker bijgebrachte medische attest dat het bestaan van bepaalde fysieke en mentale letsels aantoont. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke en mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan hierbij eventueel aangeven in welke mate deze bevindingen verenigbaar zijn met de beweringen van de patiënt. De arts baseert zich voor oorzaak van de opgelopen verwondingen en mentale problemen op de verklaringen van de patiënt. Een dergelijk attest moet dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker hierover.

Uit de bewoordingen van het attest van 12 april 2024 zelf blijkt bovendien dat dit steunt op verzoekers verklaringen: “*Selon les dires de la personne, ces lésions seraient dues à [...]*” (eigen vertaling: “*volgens de verklaringen van de persoon zijn de littekens te wijten aan [...]*”).

Wanneer het medisch attest wordt gezien in samenhang met verzoekers verklaringen die, gelet op wat voorafgaat, iedere positieve overtuigingskracht ontberen, kan de Raad niet anders dan besluiten dat verzoeker in dit geval niet aannemelijk maakt dat zijn letsels en psychologisch lijden zouden zijn opgelopen in de door hem beschreven context van zijn problemen met de taliban. Evenmin maakt verzoeker met dit attest het bestaan van een risico op mishandeling of problemen bij terugkeer naar Afghanistan aannemelijk.

9. In het verzoekschrift en de aanvullende nota's verwijst verzoeker uitgebreid naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer uit Europa, alsook naar rechtspraak van onder meer de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker stelt dat hij Afghanistan in 2021 heeft verlaten. Hij verwijst naar zijn verblijf in het Westen en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker voegt bij de aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting stukken toe aangaande de omstandigheden van zijn verblijf in België.

Uit het geheel van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, blijkt heden niet dat in het algemeen of op het eerste zicht kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van mei 2024, p. 57-61).

Bijgevolg dient verzoeker te concretiseren dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Uit de volgende pertinente en terechte motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder verzoekers mogelijke problemen bij terugkeer omwille van zijn verblijf in België/Europa heeft onderzocht:

“Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](#), **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran.

In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het

openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan."

De informatie waarnaar verzoeker verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota's ligt in dezelfde lijn als de door verweerder gehanteerde informatie en is dan ook niet in staat de voormelde appreciatie te doen ombuigen.

Zo verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gaat hij eraan voorbij dat deze geen precedentenwerking heeft.

Verder beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift tot de loutere stellingen dat hij handelt tegen de wetten van de sharia in door om te gaan met "*Westerlingen*" en bij terugkeer afkomstig te zijn uit "*het Westen*". Verzoeker laat echter na zijn beweringen te concretiseren. Verzoeker brengt geen enkel concreet element aan waaruit kan worden afgeleid dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zou worden vervolgd door de taliban. Het loutere gegeven dat verzoeker werkzaam is op de Belgische arbeidsmarkt, zoals blijkt uit het door verzoeker neergelegd gelegenheidsformulier (stuk 1, bij aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting), kan aantonen dat hij zich in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf, maar dit is, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf en werkzaamheden bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden.

Verzoeker slaagt er dan ook niet in de voormelde terechte en pertinente motivering, die grondslag vindt in het administratief dossier, te ontcrachten of weerleggen, noch een gegronde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde aan te tonen.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, een man van 29 jaar die anderhalf jaar in België verblijft en in Afghanistan nog over een netwerk beschikt, niet aannemelijk dat hij omwille van zijn verblijf in Europa een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet.

12. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EG (heden de Richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip "*ernstige schade*" in dit artikel heeft betrekking "*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *Country Guidance: Afghanistan* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”* - vrije vertaling: *“Ernstige schade moet de vorm aannemen van een gedraging van een actor (artikel 6 QD). Algemeen slechte sociaal-economische omstandigheden worden op zich niet beschouwd als een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15(b) Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van opzettelijk gedrag van een actor.”*).

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de

overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Uit de beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

13. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De significante daling van het aantal gewelddadigheden gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe

onthemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 41 en EUAA "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kapisa.

Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Kapisa geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de EUAA "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en landeninformatie. De informatie waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst, is dezelfde als, of ligt minstens in lijn met, deze waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes december tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS